

MINDSZENTI LAP

Megjelen
minden vasárnap.

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok
nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona | Negyed évre . . . korona
Fél évre 2 korona | Egyes példány ára 8 fillér.Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyilttér garmond soronként 60 fillér.

A termés és a buzaár.

A mi hazánk, amint azt már a banalitásig hangoztatták, földmivelő állam, még pedig annyira földmivelő, hogy az már gyakran a közgazdasági élet sok egyéb szervének rovására van.

Itt a terméstől függ minden: az ország népének boldogulása, jóléte, mindene.

Az a féltő szeretet, amelylyel a buza növekedését itt nézik, az a gondosság, amelylyel a lábon álló vetést fagytól, kártól, jégesőtől megkímélni szeretnék, nagyon is érthető, mert hiszen életkérdés. De különösen természetes az az érdeklődés az idén, amikor a várható termés felől a legszomorubb, a legnyugtalanítóbb hírek érkeztek.

Ugy hitték, úgy híresztelték, hogy Magyarországra ez az esztendő valóságos egyiptomi csapást mért.

A bőrze is meglehetősen pesszimizmussal telt el a termést illetően, ami a buzaárak emelkedésében elég érthető kifejezéshez is jutott. És ime kiderült, hogy a pesszimizmusra nem volt ok, katasztrófától koránt sem kell tartani.

A földmivelésügyi miniszterium jelentéséből ugyanis kitűnt, hogy Magyarországon az idén ugynevezett jó közép-termés van.

Igaz, hogy a földmivelésügyi miniszterium termésbecslései nem készülnek, de nem is készülhetnek teljesen precíz jelentések alapján. A lábon álló búzát

quantitative meghatározni alig lehet s így a valóságos termés némiképen, eltér majd attól a terméstől, amelyet most párosan állapítottak meg.

Serényi hivatalos jelentéseit általában az optimizmus jellemzi, aminek igazolására elég a mult esztendőre hivatkozni, amikor az első jelentésnek a buzáról közölt adatait később 10 millióval kellett redukálni. Mivel azonban más mód a termés megállapítására még nincsen, mint az, amelyet a földmivelésügyi miniszter bocsát rendelkezésre, mégis csak a jelentés adatai alapján lehet a várható termésről legmegközelítőbb képet alkotni. És tagadhatatlan, hogy a hivatalos termésbecslés rendkívül megelégitette a budapesti gabonatermés forgalmát.

Az árak hanyatlottak, tehát meglehetősen nagy számban akadtak, akik búzát és rozst vásároltak. És pedig vásároltak nemcsak a csapadékos idő miatt, hanem azért is, mert a bevetett területet kisebbre becsülték, mint a miniszterium. Az osztrákok annak a lehetőségével is számoltak, hogy a monarchia az idén ismét rászorul az importra. Tavaly t. i. nagyobb termés volt, mint amekkora az idén van és végül mégis román búzát voltak kénytelenek importálni a malmok.

Ezt az ár hanyatlást és a nyomában támadt forgalmi élénkséget azonban nem lehet pusztán a termésbecslés javára írni. A készáru olcsóbbodását például az idézte elő, hogy a malmok két hétre megszüntették az üzemüket és ezzel egyelőre

elodázódott a nyersanyag megszerzésének szükségessége.

Elodázódott mondjuk, mert nem szűnt meg. Mihelyt ugyanis a malmokban a munka megkezdődik, ismét nagymennyiségű nyersanyagra lesz szükség s amilyen mértékben a gabonarakárokat töltik, olyan mértékben emelkednek a gabonaárak is.

Már most is mindent elkövetnek, hogy azt a kedvező hatást, amelyet a miniszterium termésbecslése tett, amennyire csak lehet lerontsák. Különösen a bécsi sajtó mutat rá nagy kárörömmel azokra az eltérésekre, amelyek a miniszter jelentése között vannak és szemére hányja, hogy nem beszél azokról a komoly bajokról, amelyek júniusban jelentkeztek a vetés nagy kárára. Azaz a bécsi sajtó szerint a miniszter megfélemedezik azokról a károkról, amelyeket részint az időjárás, részint a rovarok a vetésben okoztak. Szóval a miniszter optimizmusát akarják a gabonaárak emelésére használni. Pedig ha igaz is, hogy a földmivelésügyi miniszter rózsaszínű szemüvegen át nézi ezt az agrárius világot, mégsem hihető, hogy a termésbecslés és a termés között akkora lesz az eltérés, mint tavaly volt. Ahhoz ez a hivatalos jelentés tulságosan későn érkezett.

A legnagyobb valószínűség tehát az, hogy az idén igen is jó a termés. És ez különösen azért fontos és kell, hogy kedvező hatásu legyen, mert ezt a meglehetősen bőséges esztendőt nem előzte

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-,

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet. Az igazgatóság.

TÁRCA.

AZ ÁLOM.

Irta: **Kóhalmy József.**

Nagyon kedves levél jött az asszonytól. „Édes jó barátunk, el kell jönnie hozzánk. Muszáj megnéznie a lakásunkat, a mi meleg kis fészünköt. A hálószobánk fehér, sárga függönnyel, ha besüt a nap reggel, csupa aranyos ragyogás az egész szoba. A szalon kék, odalehelt halványkék rózsákkal, a képeink gyönyörűen hatnak rajta — ott van a magáé is köztük . . . De hiszen ezt nem is lehet így elmondani; szépen fel fog jönni és itt lesz nálunk, mert nagyon várjuk magát, a kis uram is, én is.”

Mosolyogva olvasta el még egyszer a szépséges asszonyi írást. Ella a legjobb barátjának a felesége volt és neki igazán jó pajtása. Szende

Gábor örült ennek a kis barátságnak, a legtisztább érzéseit tartogatta erre. És titokban annak is örült, hogy a szőke, finomtestű kis asszonyban nincs semmi erotika. Pedig nem akarta minden áron elfelejteni, hogy a másik — nő, ellenkezőleg: szinte kutatta a szépségeit, minden találkozáskor új finomságokat fedezett fel benne, apróra megnézegette az asszony ruháját, a kis amerikai cipőjét, Jánossal, az urával meg is beszéltek néha, hogy milyen szép, milyen édes az asszony.

— Emlékszel, János, amikor csuf esős délutánokon — reggelig elteázgattunk nálad . . . Na nem sérteném meg vele az asszonyt, azt mondanám: ez a házasság az én lelkemen szárad. No hiszen csak tréfálok . . . hanem az csakugyan eredeti, hogy az összes jóembereimnek telebeszélem a fejét a házasság gyötrő ségeivel, a fiuk lassankint mind megfeleségesednek én meg maradok tovább — apostolnak. Erre a mesterségre a magamé a legényember határozottan alkalmasabb . . .

Szende Gábor nem tulzolt. Jánosék életében sokkal többet jelentett, mint gondolta. A nagy szerelem idején János neki, csak neki mondotta el a részleteket, amiket ha el nem mondhat az ember, halálosan boldogtalan. Amikor a gyerekek összevesztek, ő békítette ki őket, elefántoskodott, szaladgált a dolgukban és mindent olyan kedvesen és jókedvűen csinálta, hogy mindent el lehetett fogadni tőle. Tetszett is neki az a szerepe. Hogy ő, az éjszakázó, lusta, rossz fiu korán kel, lőt-fut, mert Jánoséknak igazán nincs idejük, nekik tizenkét oldalas leveleket kell írniok egymásnak, ámbár mindennap találkoznak.

Közben nagyszerűen összebarátkoztak Elzával. Már gorombáskodott is vele. Megálljon csak, majd megmondom Jánosnak, verje meg, ha a felesége lesz . . . De jó feleség legyen ám és soha se hanyagolja el a kezét.

Azután eljött az esküvő és akkor egy darabig nem törődött velük. Azok boldogan éltek, napról-napra jobban szerették egymást és sok-

meg az inséges esztendők hosszú sora.

A múlt esztendőben szintén szépen fizetett a föld; a gazdának igazán nincs szüksége arra, hogy tulzatosan magas gabonaárakkal akarja megszerezni azokat a veszteségeket, amelyek tavaly érték.

A külföldön is általában jó volt a termés. Azok a hírek, amelyek a külföldi országokból érkeznek, szintén a termések bőségéről beszélnek. A gabonaárak felhajtásának tehát sem a szükségessége, sem a jogossága nincs meg.

Az a vélemény, amely abban kulminál: kell, hogy a gabonának ára legyen, ez a vélemény tarthatatlan.

A buza megdrágulásával együtt jár minden élelemnek a megdrágulása is, ahogy a kenyér ára emelkedik úgy, vagy még jobban emelkedik a hus is, a lakás is, s azzal együtt a kereskedelemnek és iparnak minden terméke.

Amit a birtokos, vagy kiscgazda a gabonaárak felszűrésével nyer, azt minden egyéb cikkeknél külön fizeti vissza. Nem igaz tehát, hogy a magas gabonaár a lakosságnak hasznára van. Ellenkezően. Az egész országra határozottan káros.

Az áldozat.

Ha ketten hajba kapnak, a harmadik nevet. S miért nevet? Mert mulatságos nézni, miként verik be egymásnak fejét a verekedők, anélkül, hogy abból a szemlélőre a legkisebb baj háramlanék.

Sajnos, a dolognak ez a természetes rendje, melyet már egy régi latin közmondás is emleget, újabb időben teljesen ki lett forgatva. Ma már ez másként fest. Tessék csak elképzelni: kiáll az aréna porondjára két gladiator; izmos, tagbaszakadt legény mindkettő. Adott jelre, esetleg jel nélkül egymásnak rontanak — no lesz itt mindjárt olyan dulakodás, kéz- és láb kifecskelés, porbadöntés, vérontás, hogy szó irtózza kimondani, toll berzenkedik leírni. Ha mindkettőt a Gondviselés különös jóakaratóból nem is, de az egyiket bizonyosan lepedőben viszik el a küzdőtérrel.

Oh, naiv küzdelem! A birkozóknak csak az ábrázatuk dühös és mozdulataik

ijesztően vehemensek. A birkozás kimenetele úgy van előre megírva, akár a színész szerepe. Szépen ki van az csinálva: ki fogja majd elvinni a győzelem pálmáját és ki lesz kiterítve. Nem kell félni, hogy a küzdőknek bajuk esik, mert vége a heves összecsapásnak, a hajuk szála se görbült meg, ott állnak mosolyogva és kezeiket dörzsölve, — nem sebesült meg senki, csak a harmadik, a szemlélő, aki nem avatkozott a haragot mutató, applommal nekigyürkőző viaskodók bohókás játékába, akinek igazság szerint józúen kacagnia kellene, mégis ő sir, mert míg a gladiatorok épen kerültek ki abból a küzdelemből, melyet a németek „spiegelfechtere“ (tükörharcnak) neveznek, ő maga veszélyesen megsérült.

Igenis, kitaláltad, szives olvasó, a modern bérharcokról van szó. A munkaadó kizár, a munkás sztrájkol, egyik is, másik is kijelenti, hogy nem enged a negyvennyolcból, mert mindkettőnek oly szintiszta az igaza, hogyha török-szakad győzelemre kell vinni. A legmulatságosabb, a mikor mindkét fél hangoztatja, hogy a közönség érdekeit kell megvédeni: a munkaadó nem adhat több bért, mert a mostani árakból nem futja, a munkás meg bebizonyítja, hogy a béréből nem élhet meg, kényszerítve van többet követelni, de a világért sem akarja, hogy a bértöbbletet a fogyasztóközönségen szedjék be. Közben deputációznak a mesterek, megmozgatnak fűt-fát, duhajkodnak a legények, közbelép a rendőrség, a városi, az ipari és lsten tudja mi hatóság még s ez a nagy izgatottság eltart néhány napig; ez alatt úgy a kizárók, mint a sztrájkolók el vannak szánva a legvégsőig menő harcra. S a vége? Mind a két fél szépen meglapul. Sohse tessék hinni, hogy engednek — dehogyan is engednek a követeléseikből; ha egy fikarcnyi engedményt mégis ad mindkettő, ez csak szemfényvesztés, olyan jelentéktelen valami amiről már a harc megindítása előtt tudták, hogy el fogják ejteni, mert vagy keresztülvihetetlen, vagy még a szokottnál is tulságosabb, de tessék-lássék engedménynek kiválóan alkalmas. Miből áll

tehát a felek meglapulása? Semmi másból, csak abból, hogy nagy lélekküzdelem után heroikusan lemondanak a fogyasztóközönség sokat hangoztatott védelméről.

A közelmúltban számtalanszor bebizonyult, hogy a bérharcok mind a fogyasztók bőrre mennek. A közönségnek nyugodtan kell tünni, a jól szervezett munkaadók és munkások apró játékaikat, melyeket az ő rovására inszceniroznak. Nem tudja megtörni azt a nagy erőt, azt a rémséges hatalmat, mely a szervezetségben rejlik.

Ily körülmények között természetszerűen felvetődik a kérdés, vajjon nem kellene a fogyasztóközönségnek is szervezkednie. A méltatlan, szertelen és szemérmetlen áremelkedések ellen megfelelő szervezkedés mellett volna ehhez fegyvere: a bojkott. Csakhogy a szervezkedéshez közös akarat kell, ez pedig hiányzik nálunk. Ez teszi a „játsszunksztrájkot“ legényeket elbizakodottakká.

De végre is a szükségszerűség itt is érvényesíteni fogja befolyását: bizunk benne, hogy a fogyasztóközönség soká már nem lesz türelmes áldozata a féktelen drágítóknak és egy-egy sikerült bojkottal vissza fogja verni a mind hevesebbé váló támadásokat.

Ujdonságok.

— **Esküvő.** E hó 24-én délelőtt 11 órakor lép házasságra ludányi Bay Bertalan szegedi kir. járásbíró, tartalékos honvédszázados hadbíró Bolyó Ilonkával a szentesi ref. anyaszentegyházban. A polgári házasságkötést Dr. Nagy Sándor vármegyei alispán végzi a vármegyehez alispáni elfogadó termében. Tartós boldogságot kívánunk az újpárnak.

— **Elvi határozat.** Egy konkrét esetből kifolyólag a belügyminiszter érdekes elvi határozatot hozott. E határozat szerint, ha valamely község képviselőtestülete a község vagyoni ügyében határozatot hoz és ezt a határozatot a vármegye, mint ellenőrző törvényhatóság jóváhagyja, magánfelek ez ellen nem felelhetnek. A községi képviselőtestületek határozatai ellen ugyanis kihirdetett záros határidőn belül föl lehet szólalni. Ennek az időnek elmúltával mikor már a törvényhatóság is jóváhagyja a határozatot, magánfelek által meg nem apellálható.

szor gondoltak Szende Gáborra. Amikor be rendezkedtek és először ültek ebédhez a stílusos kis lakásban, János elfogódva mondta:

— Ha most Gabi látná...

Az asszony nem szólt, csak a szemével intett: bizony! Hanem Gábor nem jött. Nagy női voltak, mindig utban volt valami finom kis liaison, új szerelem, új kaland. Néha egy kicsit jól is lakott a nőekkel s éppen ilyenkor mindig eszébe jutott Elza. Ez a barátságos féltett, titokban őrzött kincs volt neki egy kis lelki fürdő, valami, amihez a közönségségnek az árnyéka sem fér. Ez az izléses megoldása a férfi és a nő között a barátságának — gondolta. Így szép, így finom ez és így nem mulik el soha...

Most azonban el kell menni Jánosékhoz. Csakugyan, megnézi már őket egyszer. Amilyen hirtelen támadt ez az ötlete, olyan gyorsan készült neki az utnak, nehogy még elmenjen a kedve tőle. Ugy örült ennek az utazásnak, mintha valami nagyon kedves ajándékot kapott — vagy adott volna, ami még sokkal különb.

A viszontlátás egyszerűbb volt, mint gondolta. Szende Gábor nem szeretett érzelegni, a megilletődéseket sokszor elkergette a burleszk humorával, de most mégis szerette volna legalább megsimogatni az asszony haját, talán — ezt már önmagának sem vallotta be — talán felkapni és összecsokolni, mint egy kis gyereket.

— Szép és jó itt nálatok — mondta, amikor ebéd után az első cigarettára gyújtottak. Közvetek annyira megjavul az ember, hogy szinte émeleg már önmagától. De komolyan, ti olyan

derék jó emberkéek vagytok, hogy szeretném magam eldöngetni, miért nem jöttem előbb...

Délután sétáltak az asszonynyal. Jánosnak dolga volt, őket ketten barangoltak össze-vissza. Gábor barnára égett arca, idegen külseje feltűnt jobbra-balra. Ez tetszett az asszonynak, pompásan mulatott, kacagott, ugrált örömeiben. Elementek vásárolni, azután szépen hazavitte az asszonyt és bucsuzkodott:

— No most jóccakát gyerekek.

Az asszony meg János összenéztek. Elza elpirult.

— Hogyan — kérdezte — hát nem marad... hát nem akar nálunk maradni?

Nálatok? Hiszen itt vagyok! De hát egyszer csak el kell menni aludni. At is kell öltöznöm... János elébe állott

— Gabi — mondta komolyan — ha most elmész, sose gyere többet hozzánk. Nézd, már be is rendeztük a szobádat, kék selyemernyő van a lámpán, ahogy neked odahaza... Egy szót se! Hetek óta annak örült az asszony, hogy te itt tanyázol majd a mi kis lakásunkban. Itt maradsz, érted!

— Én vetettem meg az ágyat — nevetett Elza, de rögtön el is bujt az nra mögé.

— Micsoda? Maga már ilyen kis pikantériákat is mond! Szóval maga már öreg asszony!

Még veszekedtek egy darabig, de a végén ott maradt. Korán feküdtek le és Gábor mégis csodálatosan jól aludt. A csodálat, a nyugodt derű elaltatta, mint egy halk bölcsődal. Még álmodott is. Olyan szépet álmodott, hogy reggel arra ébredt, hogy könnyes a szeme. Valami

elmosódott halvány emléke maradt, de csak egy jelenetre emlékezett tisztán: Ugy volt, hogy az asszony valahogy aludt, vagy tudja isten hogyan... lehunyt szemmel feküdt a karjában. Megcsókolta mind a két szemét és akkor elmúlt az álom. Vége volt, csak egy forró és különös érzés rezgett még utána a lelkében. Ez az érzés nem hagyta el még reggel sem, szinte fájt, hogy beszéltek hozzá, hangosan jártak-keltek körülötte.

A reggelinél visszatért a jókedve.

— Igaz! El is felejtettem: gyönyörűet álmodtam az éjjel.

— Mit?

Gábor elgondolkozott egy pillanatig és hirtelen, szárazon felelte:

— Azt nem mondni el. Ne haragudjatok, nem is emlékszem már, mi volt, de nagyon szép lehetett... És elhallgatott. Azért hallgatott el, mert egyszerre megvilágosodott előtte: mit jelent ez álom. Azt jelenti, hogy az ő barátsága, tiszta vonzódása az asszonnyhoz, amire büszke volt, az ő összes tételei a férfi és asszonyi öszinte, meleg barátságáról — ez mind hazugság. Az álom felelet minderre. Lám, hogy az idegei felszabadulnak és nem vigyáz rájuk az agy kényszerítő szuggesztíójával, nyomban felbukkan a nyers, brutális igazság: hogy mégis kívánja ezt az asszonyt, ha nem is tudatosan, ha akaratlanul is, de kívánja, mert szeretni tudná.

Ez kiábrándító megállapítás volt, Szende Gábor önmagának nem tudott hazudni, másnap elment Jánoséktól. Nem kell. Ez már nem kell. Utóvégre, így semmivel sem különb, mint a többi. Kár érte. Ezután sokáig nem nézett feléjük,

— **Uj rend a fogyasztási adók kezelésénél.** Ez ideig ki lehetett egyezni mindenkinek a községgel, magányosnak úgy, mint kimerőnek. Ujabban azonban határozatot hozott a hatóság, amely szerint jövőben nem engedi meg, hogy a község a kimerőkkel kiegyezzen, hanem azt kívánja, hogy azoknál a fogyasztási adó a község által kezeltesse. A fölöttes hatóság meg van győződve, hogy ily módon a községek jelentékenyen több jövedelemhez fognak jutni.

— **A vízvezetési bizottság** ma, vasárnap délelőtt 10 órakor ülést tart a Polgári Kör helyiségében, melyre a végrehajtóbizottság tagjainak figyelmét ez uton ts felhívjuk. Mint értesülünk, sok érdekes tárgy van napirendre tűzve, amelyek fölött határozni az érdekeltség vitális érdekét képezi.

— **Kegyelem a felgyújtó aratóknak.** A mult heti usztató majori tarlótüz gyújtogatóit elfogták a csendőrök. Hárman voltak. Azonban az igazságszolgáltatás sujtó kezét elkerülték, mivel az uradalom birtokosa: Berchtold gróf nem kívánta megbüntetésüket. Mindenesetre szép emberbaráti jellemvonás ez a gróftól, azonban mégsem ártott volna némi megfenyítés, mivel azt a megsértett társadalmi rend is úgy kívánta volna.

— **Bérlő kéregetők.** Ugy magánosok, mint hatóságok ki vannak téve örökösen a kéregetők zaklatásának. Égettek, templom-, iskolaépítők stb. keresik fel naponként a környékletes szívüeket. Amde az emberi haszonlesés már a kéregetést is üzletté változtatta, mert mint számos esetben köztudomásra jutott, a nálunk járt kéregetők haszonbérés gseftelők. Ugyanis a segélyreszorult templom, iskolaépítetők előre eladják kialakított árért kéregetési jogukat s a kéregető jó vagy balsorsától függ, hogy mit használhat az üzleten.

— **Gabona-árak.** A gabonák közül a buza tegnap Mindszenten 20 K 40 f árban kelt. A rozs 16 koronájával cserélt gazdát. Magas volt azonban a kukorica és árpa ára, mert az árpa gyengén fizet, a kukorica pedig még gyengébben mutat. Határunkban — az eddigi cséplések nyomán — a buza nagy holdja átlagban 7 méter-mázsával fizet. Esetenkint azonban 9—10 mázsával. Mindennek dacára az eladásokkal óvatosaak legyenek gazdáink, mert nincs kizárva, hogy később magasabb gabona-áraink lesznek.

— **A szentesi marhavásárt betiltották.** A Szentésre behurcolt száj- és körömfájás, mely az elmúlt hetekben megszűnt és Szentés városa a zár alól feloldatott. Így alapos volt Szentés reménye, hogy az idei nyári marhavásár forgalma nagy lesz. Azonban csalódtak, mert dr. Uhlár István, Piti Imre, Török István és Tari Ernő szentesi lakosok marháin a száj- és körömfájás fellépett, miáltal Szentés ismét zár alá helyeztetett s így marhavásárunk sem lesz megtartható.

— **Uj kenyérgyár Mindszenten.** Ne higyjük, hogy új gyárról van szó. Csupán a hirneves szentesi kenyérgyár létesített a tegnapi napon fiókot községünkben. De szállit ide naponta annyi kenyeret, amennyit csak a mindszentiek kívánnak. Miután az egyik helybeli gőzmalom már hónapok óta foglalkozik házikenyer nagybani készítésével s százra is megy tán azok száma, akik községünkben kenyérsütéssel és eladással foglalkoznak, sokan némi hidegséggel fogadják e hírünket. Azonban többen lesznek, akik a versenynek örülnek, ha másért nem, azért, hogy remélhetőleg jobb és olcsóbb lesz ezután mindenkinek a kenyere. Adja Isten, hogy úgy legyen!

— **Nem mai asszonyember.** A régiek asszonyember, fehérceled és asszonyi állat néven ismerték a hölgyeket s a régi írásokban és könyvekben sokszor találkozhatunk ezekkel a szavakkal. Ezek a hölgyek bizonyára erősebbek lehettek a maiaknál, de a pátriárkák korára kell gondolnunk, ha az alábbi kis történetet halljuk egyik tiszaparti kis házban mai is élő nénikéről,

aki most 93 esztendő. A néni nagybeteg volt, tüdőgyulladást állott ki és hogy milyen vitézül tartotta magát, abból láthatjuk, hogy lábbadozása idején meglátogatta egy fiatalabb rokona, aki maga is nagymama.

— No csak hogy jobban van, kedves Róza néni. Hogy érzi most magát?

— Nincs nekem, édes lányom, semmi bajom, csak itt oldalvást, a fülem mellett kezd egy kicsit szürkülni a hajam.

A „lányom”, aki nagymama és meglehetősen ősz, nevetve szolt:

— Hja, az a korról jár, kedves Róza néni!

— **Fürdőtársaság Mindszenten.** A beköszöntő kánikula szép eszme megpendítésére adott alkalmat. Arról van szó, hogy helybeli lakosokból részvénytársaság alakulna egy tiszai fürdő létesítésére. Akkorra volna a részvény ára, hogy abból nemcsak a fürdőt lehetne megépíteni, hanem 6 évre biztosítaná a fürdőház előrelátható javítási költségeit s évenként a részvényeseknek csak a szolga fizetése és az őrzetés képezné terhét. Terv szerint a fürdő mintegy 3000 koronába kerülne, 1200 korona számítható a 6 évi jókarban tartásra. S ha 42 részvényest számítanánk, egy részvény értéke kerek 100 koronát tenne ki. Ha meggondoljuk, hogy mily áldás ekkora falura a tiszai fürdő, s hogy a régebbi fürdőtársaság egyes tagjai is 14 koronát fizettek évi tagdíjúl a fürdő használatáért; ha tudjuk, hogy a fürdő 6 évnél tovább kell hogy használható maradjon, s a második 6 évre legfeljebb az újabb 1200 korona összehozásáról és a szolga fizetéséről kell gondoskodni; végül, hogy a fürdő 12 év után is értéket képvisel: csak azt csodálhatjuk, hogy a fürdő ilyen uton módon már régen nem létesült. Ez volna azonban a kisebb baj. Jobb később, mint soha! Csak aztán oly kezekbe kerüljön az ügye, melyek azt meg is valósítják, s jövő nyárra rendeltetésének át is adják. Mi hiszük, hogy a 42 darab 100 koronás részvényt könnyen el lehetne helyezni kisded községünkben. S ha az íge testté válna, e fürdő előnyös találkozási helye volna az összetartozó társadalmi embereknek. Csak már lenne is!! Ugyan kérem csinálják meg mentől előbb azok, akik meg is csinálhatják.

— **Ipartestületek az adóigazgatás szolgálatában.** Egy régi pénzügyminiszteri rendelet szerint az ipartestületek kötelesek voltak az iparosoknál alkalmazásban álló segédekről az adóügy céljára kimutatást készíteni. Ezt a rendeletet sohasem tudták végrehajtani, ezért Lukács László pénzügyminiszter nemrégiben úgy intézkedett, hogy a segédeket nem névszerint kell kimutatni, hanem csak azt kell feltüntetni, hogy a mesternél hány segéd van alkalmazva. Az Ipartestületek Országos Szövetsége legutóbbi fölterjesztésében ezt a módosítást is sérelmesnek mondja s arra kéri a minisztert, hogy a kimutatások bekívánásától egyáltalán tekintsen el.

— **Leköszönt községi tisztviselő.** Soós Ádám, a fogyasztási adók községi ügyvezetője állásáról leköszönt s már el is költözött falunkból. Akik ismertük Soós Ádám egyéniségét, talpra- és rátermettségét, igazán fájjaljuk távozását. Nagy veszteséget jelent távozása a községre magára is, melynek mondhatjuk hűséges alkalmazottja volt.

— **Pipázó gyermekek.** Az utca csavargóiról sokszor irtunk, mert ők is tényezői a társadalomnak. Ezt igazolják a különféle emberbaráti intézmények. És ezekről a toprongyos kis alakokról mindig akad valami új irnivaló. Mert nem szabad azt hinni, hogy a társadalmi elsomorító jelenségek tulsulyosan kezdődnek. Igen sok esetben a gyökertük oda van beékelve az utca társadalmába. Állandó panasz a tüdővész pusztítása. S szinte hajlandók volnának elhinni, hogy ezt leginkább az élet küzdelmei: tehát a férfikor idézi elő. Tévedés. Mert az ebben a korban kezdődő pusztítás csak kis mérvű. Az a baj, amely leginkább a népet szadolja meg, lent kezdődik, akkor, amikor a fejletlen gyermekek gyöngye tüdejükre szívják a gyilkos füstöt. Tessék csak végigtekinteni községünk főutcáján. Hány apró fiut lehet látni, amint szívják a cigareitát, vagy pipát. Az arcuk most is viaszszárga már s hogy halálsápadttá váljon, ehhez igazán csak kevés életharc kell.

— **Gyermektelenek megadóztatása.** Mint halljuk, fent a minisztériumban egy tervezeten dolgoznak mostanság, mely úgy az aggregényeket, mint a bizonyos koron tul levő hajadonokat, özvegyeket, szóval: akiknek nincs gyermekük, nőtlenségi, illetve gyermektelenségi adóval fogja sujtani. A terv, mely egyébként Lukács pénzügyminiszteré, rendkívül praktikus eszme, csak az a feltűnő benne, hogy a szegény aggisasszonyokat is meg akarja adóztatni, mikor azok oly szivesen mennének férjhez s teljesítenék honleányi hivatásukat, csak volna, ak — megkérné őket.

Nyilt-tér.

E rovatban közlöttékért aláírot terheli a felelősség

Búcsú-szó.

Mindazon jóismerőseinknek, kiktől Mindszentről való hirtelen elköltözésünk folytán személyesen búcsút nem vehettünk, ezuton monduk szivből fakadó Istenhozzádot!

Mindszent, 1911. július 21.

Soós Ádám és neje.

Értesítés.

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy átköltözködtem a Vasutó utcában levő Hevesy Balázs-féle házba. További szives pártfogást kér

Tisztelettel BOZÓ ÉNOK.

Az egész országban minden gazdánál dicséretet és nagy meglepedést aratnak

benzin és nyersolaj
motoros cséplőkészletek!

Minden gazda maga kezelheti, nem kell gépész, sem hatósági engedély.

Rendkívül olcsó és tiszta piacképes cséplés, már 4 lóerejű gépeknél is, egész a 20 lóerőig

Motorainkkal a községben házak között az udvarban szabad cséplni.

Szives figyelmébe! Minden gazda, aki egy motoros cséplőkészlet beszerzésének még csak gondolatával is foglalkozik, kérje egy levelezőlapon képes árjegyzékünket, ingyen és bérmentve küldjük — és abban oly fontos adatokat talál, hogy azonnal mindenben tájékozva lesz.

Bérmentes szállítás az ország minden állomására.

Legujabban megállapított igen előnyös árak és kényelmes feltételek.

Levélcim:

KELLNER ANTAL ÉS FIA, BUDAPEST,

Váci-ut 4.

Fix fizetés és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket, sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. Havonként elérhető jövedelem 300—600 korona. **Hecht Bankház Részvénytársaság Budapest, Ferenciek-tere 6.** 4—15

Két iskolázott fiu

jó fizetéssel vagy teljes ellátással nyomdász tanulónak felvétetik Horváth Antal könyv- és műnyomdájába. Legalább 6 elemi vagy 2 középiskola sikeres elvégzése okvetlenül megkívánatik.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém Mindszent község, valamint e vidék igen tisztelt közönségét ez uton értesíteni, hogy a **Pallavicini-tér 7. sz. alatt levő hentes üzletben** naponként **friss sertés hús és zsiradék a legolcsóbb napi árban kapható.**

Amidőn a nagyérdemű közönségnek eddigi szives pártolásáért ezuton mondok hálás köszönetet, bátorkodom egyidejűleg szives tudomására hozni, hogy **a legjobb téli vágású szikkadt**

perzselt szalonnát és zsirt

a mai naptól fogva

kilogramonként 96 krért árusítom.

Iparkodni fogok, hogy a vásárló közönséget friss és elsőrendű árukkal szolgáljam ki.

Áruim tisztaságáról, jóságáról és olcsóságáról kérem meggyőződni. Tessék egy próbavásárlást nálam eszközölni.

Becsés pártfogást kér

KARDOS ISTVÁN

2—5

hentes.

HITEL KIZÁRVA!!

Eladó vendéglő és ház.

Mindszenten, a főutcán levő nagyvendéglőmet **összes berendezéssel, házzal együtt — más vállalat miatt — örök áron eladom, esetleg haszonbérbe kiadom.**

A vendéglő áll: 1 nagyterem, 1 kisterem, 1 söntés, üvegezett folyosó, fásított kerthelyiség, szalétti, fedett kuglizó, 2 tekeasztal (egyik új); továbbá 6 szoba, 1 téli és 1 nyári konyha, éléskamra, magtár, jégverem (jéggel), istálló, góré, 2 nagy pince, stb., stb.

Saját acetylén világítás!

Vizvezeték a házban!

Komoly vevőknek vagy bérbe venni szándékozóknak szívesen ad bővebb felvilágosítást a tulajdonos

Zánthó Kálmán

vendéglős

MINDSZENT.

—5

Befőttes pergament-papir, vegytiszta, legerősebb és legfinomabb minőségben ívenként 8 fillérért kapható Horváth Antal papirkereskedésében, Mindszenten. Gyümölcs-csomagoló papírok!

Új gabona-üzlet!

A MINDSZENTI TAKARÉKPÉNZTÁR R.-T. tudatja úgy a helybeli, mint a közeli vidéki nagyérdemű közönséggel, hogy üzletkörében állandósította a **gabona-bevásárlást.**

Vásárol mindennemű gabonát

a legmagasabb napi árakon!

Elfogad gabonát **beraktározásra** későbbi leszámolásra s rá megfelelő készpénz-előleget ad.

Előleget ad remélt termésre a legmérsékeltebb kamatláb mellett.

Főtörekvése, hogy úgy a helybeli, mint vidéki közönséget a legelőzékenyebben kiszolgálja és bizalmát kiérdemelje.

Fölvilágosítással készséggel szolgál a takarékpénztár vezetősége és a bevásárlással megbízott **Novák Ferenc** ügyvezető.

Magtár és iroda (a régi Grüner-féle) Kertész Mór úr házában van elhelyezve.

Mindszent, 1911. március 1.

A Mindszenti Takarékpénztár r.-t.
igazgatósága.

8

Az Első Szentesi Kenyérgyár lerakata Mindszenten!

Az embernek legfőbb tápláléka a kenyér, tehát mindenkinek arra kell törekednie, hogy szigorú tisztasággal előállított, egészséges, jó és tápláló kenyeret szerezzen be.

Kedvező alkalom kínálkozik most a mélyentisztelt mindszenti közönségnek arra, hogy **állandóan ily ragyogó tisztasággal készült, minőségben, jóságban és szépségben fölülmulhatatlan kitűnő házikenyér** legyen asztalán, miután a megyeszerte hirneves **Első Szentesi Kenyérgyár R.-T. Mindszenten lerakatot létesített** s kitűnő gyártmányainak eladásával engem bizott meg.

A mai naptól fogva tehát özv. Mihály Antalné piactéri házában levő üzletben **minden nap friss szentesi kenyér kapható** a következő árakon:

Fehér 0-ás lisztből készült kenyér kilója 15 kr.
Kissé barna lisztből készült kenyér kilója 13 kr.

Kérem a n. é. közönség szives pártfogását.

KLEIN IZIDOR.

Viszonteladónak megfelelő engedményt adok
s a kenyeret naponta díjtalanul hához szállíom